Ďalšie druhy rýmov: rýmové echo, gramatický rým, koncový rým, vnútorný rým :)

Rým možno deliť aj z hľadiska rozsahu, povahy a dokonalosti zvukovej zhody.

Podľa toho rozlišujeme rýmy:

- absolútny (alebo homonymný, identický),
- neúplný,
- bohatý,
- grafický a podobne.

Napríklad absolútny (homonómny) rým je v Kraskových *Baníkoch*:

„Idú už, apage! Idú už čakaní,
kahance rozžaté, za pásom čakany!“

Zvláštny druh homonymného rýmu je tzv. **rýmové echo**: koncové slovo jedného verša sa celé zvukovo opakuje v koncovom slove druhého verša:

Slovenský ty Rím – a snáď i krajší nad Rím –
So zvonivou šnúrou perál nad záňadrím…

Viliam Turčány: *Rodná rovina*

Na základe gramatickej povahy rýmových slov rozlišujeme rým:

- gramatický,
- kmeňový,
- vštepný.

Gramatický rým sa inak volá planý a utvorený je zo slov rovnakého druhu a tvaru (napríklad rýmovanie slovies v neurčitku: chodiť – brodiť).

Z aspektu umiestnenia vo verši rozlišujeme rým:

- koncový,
- vnútorný
- čelný.

Najčastejší je **koncový rým**, ale sa často stretneme aj s **vnútorným rýmom** (rýmujú sa dva podverše v rámci toho istého verša), ktorý sa vyskytuje aj v básňach ináč nerýmovaných. Používal ho aj Michal Babinka (napríklad v poéme *Príchodzí sa nevracajú*: mŕtvi snívajú mŕtvych kým holý život vôkol sa tmolí“.)

Rým, funkcie rýmu: eufonická, rytmická, stavebná a sémantická, asonancia, rýmovka, druhy rýmov: ženský a mužský; združený (párny), striedavý, obkročný, prerývaný, postupný, tyrádový, sporadický, Rým vo vývinových obdobiach poézie a v próze

Vybrané kapitoly z teórie poézie

Zdroje

Prevzaté a upravené z:

• Michal Harpáň, *Teória literatúry*, ESA, Bratislava, 1994, ISBN 80-85684-05-5.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania